

Prorektor ds. Studiów

Krzysztof Lewenstein urodził się w 1951 roku w Warszawie. Jego edukacja koncentrowała się w bezpośredniej bliskości budynków wydziału Mechatroniki: w Szkole Podstawowej nr 70 przy ul. Narbutta, czy Liceum Ogólnokształcącym nr 28 im. Jana Kochanowskiego przy Wiktorskiej. Po maturze poważnie rozważał wybór Mechaniki Precyzyjnej jako kierunku studiów ale w końcu wybrał Elektronikę.

Dyplom magistra inżyniera radiotechniki w specjalności telewizja uzyskał w maju 1974 roku, a od początku roku akad. 1974/75 rozpoczął pracę jako asystent stażysta w Zakładzie Elektroniki prof. Janusza Majchra w Instytucie Budowy Sprzętu Precyzyjnego i Elektronicznego na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej. Pod koniec lat siedemdziesiątych zaczął przygotowywać rozprawę doktorską, jednak prace nad nią zostały przerwane z powodu wyjazdu na półroczny staż do Austrii (firma Marzek Etiketten) w 1981 roku, a potem śmierci Profesora J. Majchra na początku 1982 roku. Obowiązki promotora przejął wówczas doc. W. Włodarski i w 1983 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych, po czym został adiunktem.

Lata osiemdziesiąte, jeśli nie liczyć półrocznego stażu w Brighton Polytechnic połączonego z intensywnym kursem języka angielskiego w 1986 roku, wypełnione były pracą nad układami napędowymi i pomiarowymi w budowanych w Instytucie Inżynierii Precyzyjnej i Biomedycznej (po zmianie nazwy) w ramach CPBR-ów obrabiarkach elektroiskrowych.

W początku lat dziewięćdziesiątych swe zainteresowania naukowe przeniósł na inżynierię biomedyczną, a ściślej na komputerowe wspomaganie diagnostyki medycznej z zastosowaniem metod sztucznej inteligencji. Pierwszym poważnym wyzwaniem po zmianie obszaru zainteresowania był grant badawczy poświęcony diagnostyce choroby wieńcowej z użyciem sztucznych sieci neuronowych, która to tematyka stanowiła podstawę jego rozprawy habilitacyjnej. Później realizował jeszcze kolejny grant dotyczący rozpoznawania stanów nowotworowych sutka na podstawie komputerowej analizy mammografów, a ponadto 2 projekty celowe: pierwszy poświęcony opracowaniu i wdrożeniu terminali mobilnych do radiowozów KGP i drugi, w ramach którego powstała rodzina pomp infuzyjnych, do dnia dzisiejszego stosowana w większości szpitali na terenie kraju (także i poza granicami).

W 2003 roku dr K. Lewenstein uzyskał stopień doktora habilitowanego, a dwa lata później został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w PW. W pracy badawczej swe zainteresowania naukowe koncentruje na komputerowym wspomaganiu diagnostyki medycznej ze szczególnym uwzględnieniem technik sztucznej inteligencji. Zajmował się oceną mocy diagnostycznej metod wykrywania choroby wieńcowej, wykrywaniem choroby alkoholowej na podstawie polisomnogramu, przesiewowymi badaniami niewydolności mięśnia sercowego wg oryginalnej metody, algorytmami „sztucznej trzustki” dla diabetyków, czy wreszcie ekspozymetrami narażenia na oddziaływanie pól elektromagnetycznych. Prowadzi wykłady z elektroniki, podstaw techniki telewizyjnej i sztucznej inteligencji. Wypromował ponad 40 magistrów inżynierów i jednego doktora. Aktualnie opiekuje się czterema doktorantami z których dwóch ma otwarte przewody doktorskie. Opublikował ok. 50 publikacji naukowych i ponad 60 komunikatów konferencyjnych. Ma w dorobku 7 patentów. Recenzował 8 rozpraw doktorskich i wiele artykułów naukowych i konferencyjnych.

Przewodniczył i uczestniczył w komitetach organizacyjnych i naukowych Konferencji krajowych i międzynarodowych. Jest członkiem Komitetu Fizyki Medycznej Radiobiologii i Diagnostyki Obrazowej PAN. Równoległe do opisanej działalności naukowej od początku lat dziewięćdziesiątych nieprzerwanie trwa jego zaangażowanie w kierownictwie Wydziału. I tak w latach 1991 – 1996 był prodziekanem ds. studenckich i ogólnych (przy dziekanie prof. G. Pawlickim), następnie od 1996 do 2002 był Pełnomocnikiem dziekana (prof. E Ratajczyka) ds. Inwestycji i Budżetu, a w latach 2002 – 2005 ponownie prodziekanem ds. studenckich (podczas kadencji prof. J. Kurka).

Od 2005 roku przez dwie kadencje (do 31.08.2012) sprawuje funkcję dziekana Wydziału Mechatroniki (nazwa została zamieniona w 1996 roku). Za najważniejsze osiągnięcia Wydziału podczas tych dwóch kadencji należy uznać:

- Reformę systemu studiów – przejście z systemu jednolitego na studia trójstopniowe (łącznie z doktoranckimi) połączoną z gruntowną reformą programową,
- Uporządkowanie sprawy uprawianych kierunków kształcenia, w tym uruchomienie kierunków Mechatronika i Inżynieria Biomedyczna,
- Odzyskanie pierwszej kategorii naukowej w ostatniej akcji parametryzacji jednostek,
- Wymiana okien i termoizolacja budynku Wydziału Mechatroniki,
- Opracowanie strategii na lata 2012 – 2020
- Przygotowanie opisu procesu kształcenia na Wydziale w systemie tzw. Krajowych Ram Kwalifikacji

Od 2005 roku nieprzerwanie jest członkiem Senatu PW uczestnicząc w pracach wielu komisji (finansowej, inwestycyjnej) a od 2008 roku przewodniczy Senackiej Komisji ds. kształcenia.

Dwukrotnie był laureatem nagrody Ministra i wielokrotnie JM Rektora PW. Jest odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Żonaty dwoje dorosłych dzieci syn córka.

Zainteresowania pozazawodowe: narciarstwo, malarstwo polskie, rzemiosło artystyczne, dobra muzyka, kocha psy - jest właścicielem suczki rasy golden retriever.